

ДОБРИВОЈ ВУЈИН

БЕЛИ АНЂЕО*

ЦРКВА БОГОРОДИЦЕ ЉЕВИШКЕ У ПРИЗРЕНУ

Спаљена незнањем и мржњом, ниске им одавнина намере
Стигло их црно да црње не може бити у стању нису да самере
Мрско им све што је српско и што се Србином од искона зове
Да се има зло закопати, родне су јаме и гудуре земље ове.

Спаљен најлепши животопис из времена Светог Саве
Ништа им свето није, јер се рађају као уз пут траве
Поломљен Свети Престо, спаљен горивом ван памети
Векове су преименовали у дане, дојени злом пресити

Спаљена дивот црква краља Милутина, спаљена апсида
Све што је горети могло изгорело у мрклом мраку
Мрачне им столице и сто, за којим млате мрачило вида

Да је икако могло, спалили би и камен и опеку сваку.
Остругане дивот фреске неће се забраву лако примати,
Гнездо лепоте из зенице ока у дим пусти неће нестати.

* Из рукописа збирке сонета *У једно*.

МОСТ У ВАРВАРИНУ

Сањи Миленковић (15 год.)
30. мај 1999.

Осунчао се мајски дан у Варварину на дан Свете Тројице
Сунчаном стазом у шетњу кренуле Сања и њене другарице
Мајско је недељно подне у радости мноштво се одало
Да се у цркву сједине и старо и младо смерно се предало.

Да се молитвом опрост дâ за дивљање сатрапа над Србијом
Сила мрака се надвила, слободи и миру прети робијом,
Три другарице се затекле на средини моста над Моравом,
Када се неман обруши свом снагом и силом црнотрновом.

Три цвета падоше у воду, нераздвојне једна другој у помоћи
Један се цвет сави у струку од превеликог бола у немоћи,
То беше погођена Сања у другом налету металне звери

У трену оде десет живота, тако злолик хоће, тако мери;
Сања ће даноноћно да нас посматра из свог невиног сјаја
Спајајући у љубави две родне обале и два вечна бескраја.

КОЛЕВКА НА ИЗБЕГЛИЧКОМ ПУТУ

Колевка на избегличком путу остављена од српске мајке
Претешка јој у изгону, те је остави уз пут, од зла и хајке,
У наручје стисла чедо, у колони бежећи у невидело,
Како би јој се новорођенче подигло из пелена у одело.

Све то на раскршћу посматра игуманија Макарија
Пред очима јој слика мале зелене колевке и бежанија,
Да прежали никад што је не узме да је чува и сачува,
Да је после ње сестринство у Соколици молитвом очува.

Није ли и данас негде поред пута те је налет ветра зањише
Или су ипак неки у журби достигли па малену сакрише
Да зло и добро у дружби не могу бити, давно је утврђено.

Уподобите Господу Богу своме, да добро добрим буде дојено.
Отуђило се мноштво, овладало незнање, ташт и несити,
Наше нам памћење налаже; заборавити не, али треба опростити.

БЕЛИ АНЂЕО

Анђеле свега на земљи и космичке туге
Оболео свет, поделио народе у раздруге,
Видик им нижи и слова ниска исписују,
Збиља се обрнула у празну и црну мисију.

Ти руком показа где су нам легла спасења
Свет да отвори очи и види векова сјај бдења
Твојега на зиду у тихоћи манастира Милешева,
Јер разлике су велике када пева сврака ил шева.

Отвори очи миру и пружи наду свом живљу
Не би ли икако смирио крв паганску дивљу,
Самири ватру из бусија нељудских растиња –

Да се не распали унедоглед, мада вредно тиња.
Упути свој поглед у сваку људску кошницу;
Да смерно у молитви дочекамо сваку мирносицу.